

morten bak

Šestindvajsetletni Danec kljub svojemu grobemu slogu nakazuje dober občutek za barve in podrobnosti. Po obisku dveh šol za animacijo in klasično risbo ter drugih dveh za multimedijo in umetnost se je lotil dveh risank pod režijsko taktirko Diega Krogstrupa (Daisy 2.7 in B rn er pisse farlige). Druga njegova dela so bila v glavnem ovitki za knjige in CD-je.

Z digitalno grafiko se je po naključju srečal pred enajstimi leti, ko je na spletu pregledoval možnosti, ki jih ta ponuja. Že prej je bil svinčnik vedno v njegovi roki, a računalnik mu je dal nove možnosti in odprl nove poti. Njegovi najpogosteje uporabljani orodji sta Photoshop in Painter v kombinaciji z zmogljivim računalnikom in grafično tablico Wacom Intous 3 A4 ter malim digitalnim fotoaparatom Nikonovim Coolpixom, primernim za hitre posnetke in teksture.

Slog, ki ga je razvil in ga še nadalje razvija, ima korenine v Mangi in risankah. Od tukaj sta se začela razvoj in eksperimentiranje v več smereh. Tako tudi ves čas poskuša, da ne bi imel enega samega prijema, ampak čim več le-teh in čim bolj raznolike (kot je tudi razvidno iz spremljajočih slik). S tem si zagotovi širši krog naročnikov in razbije morebitno enoličnost svojega dela.

Njegov delovni proces se začne pri spanju. Takrat dobi ideje, medtem ko je zanj največji izvor navdiha televizijski dnevnik, za katerega trdi, da je najbolj »morbidna« stvar, ki jo lahko vidiš na televiziji. Če dela s tušem in z vodnimi barvami, riše neposredno brez predhodnega skiciranja, če svoje delo kasneje prenese v računalnik, pa skicira s svinčnikom, ki ga prenese v digitalno obliko s pomočjo skenerja. Skice pod in nad plastjo polni z barvami in podrobnostmi, dokler se mu ne zdi, da so končane. Potem se loti risanja drugih slik in se po dnevu ali dveh znova vrne na začetno. Tokrat »s spočitimi očmi« doda še zadnje popravke, zato vedno dela več slik hkrati.

Bakovi glavni naročniki so glasbene skupine z ostrejšim zvokom ali alternativno glasbo ter pisatelji temačnih in grozljivih zgodb.

Pri delu, katerega mu le-ti zaupajo, ima proste roke, sproti jih obvešča o napredku in poskrbi, da je izdelek profesionalen ter narejen v dogovorjenem času. Od njega pričakujejo izvirnost in temačnost, kar vedno rahlo začini s humorjem.

Uporaba računalnika za ilustracijo mu ne predstavlja težav in v njem ne vidi veliko

pomanjkljivosti, razen morda učinka preliivanja tuša, kot se to zgodi na papirju, in tudi tistega, ki bi opisal brizganje barve z zobno ščetko.

Mlajši opazovalci se hitro privajajo na njegova digitalna dela. Zdi se mu, da je splošen pogled na to zvrst v glavnem odklonilen. Za primer vzame svoje stare starše, ki

raje vidijo, da kaj nariše na papir s klasičnimi tehnikami. »Računalnik so samo učinki«, saj imaš vendar funkcijo »razveljaviti«, »saj v bistvu računalnik naredi vse namesto tebe«, so fraze, s katerimi se večkrat srečuje in ki postavljajo ne samo njegovo delo, ampak tudi delo njegovih kolegov več stopničk niže.

